

Mandskabet; men i det Hele troer jeg, at det er nyttigt at gjøre et Forsøg som dette, og jeg skal derfor stemme derfor. Skulde det da i Praxis vise sig, tidligt eller sildigt, at vi have gjort Uret i ikke at vedtage det ærede Medlems Forslag, eller i at vedtage forskellige andre Ting i Loven, saa kan det jo blive rettet; men efterat Sagen har ligget for saa lang Tid, foreslaaer jeg, at vi komme til en Ende dermed og vedtage Loven.

Æscherning: Den ærede sidste Taler deelte Matroserne i to Classer, den ene var den, i hvilken har troede, at de fleste Gister vare — jeg skal ikke sige, om det er saa — og som bestod af de ordentlige og stikkelige Matroser, for hvem disse Bestemmelser egentlig ikke have Noget at betyde, og den anden Klasse bestod i „de forførte Gaster“, som der kunde være Trang til at tage alvorligt fat paa, og som, hvis mit Vædringsforslag blev vedtaget, vilde slippe for det, der egentlig kunde virke paa dem. Jeg maa imidlertid sige, at jeg har hørt med saamange forførte Gaster i Verden at gjøre; vi kjendte godt hinanden, thi de vidste, at Hug var i Nærheden og Velvilje forresten. Jeg har netop experimenteret i dette Fag. Jeg har hørt den Lykke, at man har betroet mig ikke saa forførte Gaster i det Haab, at de og jeg kunde blive gode Venner (A. Hage: Men ikke tilspøes?), Folk tillands og tilspøes er det Samme — og jeg har altid været gode Venner med dem, og de have været sikre paa deres Hug, naar det behøvedes. Jeg har ogsaa holdt paa deres Penge, men aldrig taget deres Penge fra dem; jeg har uddeelt dem i smaa Portioner og aldrig beskyttet Drukkenskab, og det er en overordentlig vigtig Ting. Det er en Feil ved vor nuværende Lovtilstand, at man har Omhyggelighed for at betragte Drukkenskab som noget Udslydeligt. Efter hvad det ærede Medlem har sagt, ligger mit Vædringsforslag for som i Grunden berettiget. Han kalder Udcastet et „Forsøg“ og troer, at det er et Forsøg, der er gunstigere for Skipperne og Røberne end for Matroserne; han skalde, siger han, være villig til senere, naar Loven har været prøvet, og naar det da har vist sig rigtigt, saa at gaae ind paa Forandrin-

ger, der maaskee kunde gjøres i den af mig foreslaaede Retning; men naar det er saa, er det bedst at gjøre Forsøget strax og at sikre sig mod Faren ved Experimenter. Det ærede Medlem siger: Lad Skipperen misbruge sin Bøderet her, saa finder han ingen flere Matroser; lad ham misbruge sin Tamperet, siger jeg, saa finder han heller ikke flere Matroser (Stemmer: Jo!). Finder han lettere Matroser, naar han har Bøderet, end naar han har Bøderet, saa er det en Feil, at han saaer Bøderetten, thi saa er det at hæmme Skibsfarten. Jeg kan derfor ikke komme bort fra den Overbeviisning, at netop Capitel 2 skulle vi ikke lade gaae igjennem, uden at det har det Correctiv, at Mandens Frihed staaer ligeoverfor Lovens Vaand. Jeg er meget overbeviist om, at de fleste ganske simpelt ville underkaste sig Lovens Vaand, just fordi de vide, at de kunne gjøre noget Andet, saa at der ikke er nogen Fare for deres Frihed; men lad Lovens Vaand være alene, saa følger Misbrug paa Misbrug; det hele Bødesystem ligger nær ved Plyndresystemet, som er forbæverligt, især naar det anvendes imod fattige Folk.

Tuzen: Jeg skal kun bemærke, at dersom man vil kalde denne Lov et Forsøg, saa er den i alt Fald et vel overveiet Forsøg, thi det er nu 8--10 Aar siden, at jeg paa et andet Sted, i en anden Forsamling, har hørt det samme Lovudkast under Behandling. Saa længe har man overveiet, om man skalde lade Loven komme ud, saa at, naar man nu kalder den et Forsøg, saa er den i alt Fald et vel overveiet Forsøg.

Æscherning: Turde jeg blot gjøre opmærksom paa den Forskjel, der er mellem „vel overveiet“ og „længe overveiet“. Det er meget hyppigt, at „længe overveiet“ er „slet overveiet“, og at det Improviserede er „godt overveiet.“

Indenrigsministeren: Det høie Thing vil erindre, at da Lovforslaget blev forelagt, indeholdt § 43 en Bestemmelse om, at der ikke ved Contract kunde gjøres Forandring i visse